

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

Pelastuslain uudistamisen esiselvityshanke - Jaosto 4: Lain rakenne ja yhteiset säännökset

Asettaminen

Sisäministeriö asetti 30.12.2019 pelastuslain uudistamisen esiselvitystä koskevan hankkeen toimikaudeksi 1.1.2020 – 31.12.2020. Toimikautta pidennettiin myöhemmin niin, että se päättyy 31.12.2021.

Tavoitteet

Hankkeen tavoitteena on kokonaisvaltaisesti selvittää ja arvioida näkemykset pelastustoimen lainsäädännön muutostarpeista erityisesti pelastustoimen kehittämishankkeen, maakunnallisen pelastustoimen perustamisen sekä aikaisemmin tehtyjen muutosten edellyttämän lain rakenteen tarkistamisen osalta.

Hankkeen tavoitteena on tietoa ja näkemyksiä kokoamalla luoda edellytykset pelastustoimen lainsäädännön uudistamiseksi erikseen asetettavassa lainsäädäntöhankkeessa.

Tehtävä

Hankkeen tehtävänä on tuottaa arvio voimassa olevan pelastuslain sisällön ja rakenteen nykytilasta ja toimivuudesta, pelastustoimen lainsäädännön kehittämistarpeista ja mahdollisista uusista sääntelytarpeista sekä tehdä muutostarpeita koskevat perustellut esitykset ja arviot esitysten vaikutuksista.

Hanke sovitetaan aikataulullisesti ja sisällöllisesti yhteen maakunnallisen pelastustoimen perustamista koskevan valmistelun kanssa.

Hankkeen tehtävänä ei ole valmistella ehdotuksia pykäliksi, vaan nämä valmistellaan erikseen asetettavassa lainsäädäntöhankkeessa.

Hankkeen organisointi

Hankkeelle nimettiin seurantaryhmä, neljä valmistelujaostoa ja valmistelujaostojen puheenjohtajista koostuva projektiryhmä.

Hankkeelle nimetyt valmistelujaostot:

1. Pelastustoiminta
2. Onnettomuuksien ehkäisy ja valvonta
3. Varautuminen poikkeusoloihin ja väestönsuojelu (pelastuslaki 10 ja 11 luvut)
4. Lain rakenne ja yhteiset säännökset

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

Kunkin jaoston tehtävänä oli osaltaan arvioida sääntelyn nykytila ja toimivuus, soveltamis-
käytännöt ja uudet sääntelytarpeet sekä laatia ehdotukset lainsäädännön uudistamiseksi
ja mahdollisiksi muiksi toimenpiteiksi.

Jaostojen esitysten tulee sisältää nykytilan arviointi; arviointi toteuttamisvaihtoehdoista;
muutosehdotuksen tavoite; perusteltu ehdotus sisällöksi; sekä arvio esitysten vaikutuk-
sista.

Lain rakenne ja yhteiset säännökset -jaoston tehtävät

Lain rakenne ja yhteiset säännökset -jaoston tehtävänä oli arvioida ja käsitellä pelastuslain
rakenne, selkeys, luettavuus ja toimivuus ottaen huomioon pelastuslakiin aikaisemmin
tehdyt muutokset, maakunnallisen pelastustoimen perustamista koskeva lainsäädäntö
sekä tässä esiselvityshankkeessa tehtävät muutosehdotukset.

Jaoston tehtävänä oli arvioida ja käsitellä lisäksi mm. pelastustoimen palvelutasoa, viran-
omaisten tehtäväjakoa, tiedonsaantia, rekistereitä, muutoksenhakua, korvauksia, määri-
telmiä, kansainvälistä pelastustoimintaa, sammutusveden saantia koskevat sekä muut sel-
laiset säännökset, jotka eivät suoraan kuulu muiden jaostojen tehtäviin.

Lain rakenne ja yhteiset säännökset -jaoston organisaatio

Puheenjohtaja

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa, sisäministeriön pelastusosasto

Jäsenet

- Erityisasiantuntija Tanja Ulvinen, sisäministeriön pelastusosasto
- Varautumisjohtaja Jussi Korhonen, sisäministeriön pelastusosasto
- Erityisasiantuntija Pekka Tiainen, sisäministeriön pelastusosasto
- Rajavartioliitarkastaja Pertti Normia, Rajavartiolaitos
- Johtaja Pasi Ryyänen, Pohjois-Suomen aluehallintovirasto
- Pelastusjohtaja Seppo Lokka, Etelä-Savon pelastuslaitos
- Lakimies Antti Salonen, Kuntaliitto (5.5.2020 alkaen)

Lain rakenne ja yhteiset säännökset -jaoston toiminta

Kokoukset

Jaoston kokouksessa 27.2.2020 käsiteltiin jaoston toimeksianto ja työsuunnitelma. Ko-
kouksessa sovittiin, että kukin jaoston jäsen osaltaan kartoittaa yhdessä taustaryhmänsä
kanssa pelastuslain muuttamista edellyttävät sellaiset muutostarpeet, jotka eivät kuulu
muiden jaostojen tehtäviin. Selvitysten tulee sisältää arvio nykytilasta, soveltamiseen liit-
tyistä ongelmista tai puutteista sekä ehdotus muutostarpeista.

Jaoston kokouksessa 26.3.2021 todettiin, että muutostarpeita on esittänyt Rajavartiolaitos
ympäristövahinkojen torjuntaa koskeviin säännöksiin. Todettiin, että alkuperäisen työ-
suunnitelman mukaan 4. jaosto olisi koonnut ja sovittanut yhteen mm. muutoksenhakua,

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

rekistereitä ja tiedonsaantia koskevia muutostarpeita. Tämä osoittautui epätarkoituksenmukaiseksi, koska nämä tarpeet käyvät ilmi käytännössä vasta muiden jaostojen esityksistä, jotka saatiin käyttöön vasta hankkeen loppuvaiheessa. Nämä kysymykset on perusteltua käsitellä varsinaisessa lainsäädäntöhankkeessa, joka myös valmistellaan yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Lisäksi osa jaoston käsiteltäväksi alun perin suunnitelluista kysymyksistä, kuten kelpoisuus, kansainvälinen toiminta, sammutusvesi ja väestönsuojat tulivat käsitellyiksi muiden jaostojen työssä. Kokouksessa sovittiin vaikutusarvioiden täydentämisestä.

Muutostarpeiden kartoitus

Jaoston jäsenet ovat esittäneet pelastuslakiin seuraavia kehittämistarpeita:

2 a §. Määritelmät. kemikaalivahingolla aluksesta merialueella aiheutuvaa tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka johtaa tai saattaa johtaa muun haitallisen aineen kuin öljyn päästöön ja joka vaarantaa tai saattaa vaarantaa meriympäristön taikka rannikon tilan tai niihin liittyviä etuja, ja joka vaatii kiireellisesti suoritettavia toimia. Säännöksen perusteluiden mukaan aluskemikaalivahinko määriteltäisiin pääpiirteissään samalla tavalla kuin Helsingin sopimuksen 2 artiklan 9 kohdan pilaantumisvahinko ja OPRC-HNS pöytäkirjan 2 artiklan 1 kohdan pilaantumistapahtuma.

Arvio nykytilasta: Sääntely ei ole alusöljyn ja aluskemikaalin osalta yhdenmukainen. Saman momentin 5 kohdan mukaan *alusöljyvahingolla* tarkoitetaan aluksesta aiheutuvaa tapahtumaa tai samaa alkuperää olevaa tapahtumasarjaa, joka johtaa tai saattaa johtaa öljypäästöön ja joka vaarantaa tai saattaa vaarantaa vesistön tai meriympäristön taikka rannikon tilan tai niihin liittyviä etuja, ja joka vaatii kiireellisesti suoritettavia toimia. Säännöksen perusteluiden mukaan määritelmä vastaisi pääpiirteissään Helsingin sopimuksen 2 artiklan 9 kohdan pilaantumistapahtuman ja OPRC -yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohdan öljyvahingon määritelmää.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, onko toisistaan poikkeaviin alueellisiin soveltamisaloihin perusteita ja onko pykälän 2 momentin 7 kohtaa perusteltua muuttaa niin, että sitä sovellettaisiin yhdenmukaisesti myös sisävesialueella.

Vaikutusarvio: Aluskemikaali- ja alusöljyvahingon määritelmän samanlainen sääntely yhtenäistäisi pelastustoimintaa Suomen eri vesialueilla tapahtuneissa alusvahingoissa sekä selkeyttäisi asiaa koskevia pelastuslain säännöksiä. Sääntelyn erilaisuudelle ei ole olemassa kansallisia perusteita, koska alusliikennettä tässä suhteessa tapahtuu yhtä lailla myös kemikaalien osalta sekä merialueilla että sisävesillä. Arvioinnissa tulee huomioida myös se, että nykyisin monet ns. hybridiöljyt, joita käytetään aluksen polttoaineina eivät ole mineraaliöljyjä, vaan ne lukeutuvat luokaltaan kemikaaleihin. Muutoksesta ei aiheutuisi taloudellisia eikä henkilöstövaikutuksia. Muutos parantaisi varautumista mahdollisiin ympäristövahinkoihin säännöksiä selkiyttämällä.

15 §. Pelastussuunnitelma

Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan rakennukseen tai muuhun kohteeseen, joka on poistumisturvallisuuden tai pelastustoiminnan kannalta tavanomaista vaativampi tai jossa henkilö- tai paloturvallisuudelle, ympäristölle tai kulttuuriomaisuudelle

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

aiheutuvan vaaran taikka mahdollisen onnettomuuden aiheuttamien vahinkojen voidaan arvioida olevan vakavat, on laadittava pelastussuunnitelma 14 §:ssä tarkoitettua toimenpiteistä. Pykälän 3 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä kohteista, joihin on laadittava pelastussuunnitelma.

Arvio nykytilasta: Eri viranomaisten välillä on esiintynyt epäselvyyttä siitä, mitä säännöksiä kulloinkin tulisi tuulivoimaloiden turvallisuuden ylläpitämiseen soveltaa.

Esitys: Merellä olevat tuulimyllyt tulisi mainita pelastuslain 15 §:ssä tai sitten valtioneuvoston asetuksessa niin, että niihin olisi toiminnanharjoittajan laadittava erityinen pelastussuunnitelma.

Vaikutusarvio: Sääntely parantaisi merelle rakennettavien ns. tuulivoimapuistojen turvallisuutta. Eri viranomaisten välillä on esiintynyt epäselvyyttä siitä, mitä säännöksiä kulloinkin tulisi tuulivoimaloiden turvallisuuden ylläpitämiseen soveltaa, minkä vuoksi sääntely yhtenäistäisi myös viranomaiskäytäntöjä. Merellä sijaitsevassa voimalassa työskentelevien työturvallisuutta evakuointilanteissa parantaisi se, että niihin olisi laadittava erityinen pelastussuunnitelma. Lisäksi sääntely turvaisi meripelastustoimintaa tilanteessa, jossa voimalassa oleva henkilö olisi vaarassa ja hänet tulisi kuljettaa hoitoon. Muutos aiheuttaisi kustannuksia niille pelastuslaitoksille, jotka eivät ole hankineet varustusta ja koulutusta niiden toimialueelle rakennettaviin voimaloihin kiipeämistä varten. Itse pelastussuunnitelman laatimisen ei voida katsoa aiheuttavan toiminnanharjoittajalle merkittäviä lisäkustannuksia, vaan riittävä varautuminen päinvastoin vähentäisi toiminnanharjoittajalle mahdollisesta onnettomuustilanteesta aiheutuvia haitallisia kokonaisseurauksia.

35 §. Johtaminen yhteistoimintatilanteessa.

Voimassa olevan pykälän 2 momentin mukaan tilanteen yleisjohtaja voi muodostaa avukseen viranomaisten, laitosten ja toimintaan osallistuvien vapaaehtoisten yksiköiden edustajista koostuvan johtoryhmän ja kutsua asiantuntijoita avukseen. Pykälän 3 momentin mukaan öljy- ja kemikaalivahinkojen pelastustoimintaa varten perustettavaan johtoryhmään tulee kutsua ympäristönsuojelun asiantuntija tai varata tällaiselle asiantuntijalle tilaisuus tulla kuulluksi.

Arvio nykytilasta: Johtoryhmän toimintaa ei laissa tai sen perusteluissa ole selkeästi kuvattu. Sen tarkentaminen voisi olla tarpeen päivitystyössä. Asia kuitenkin huomioidaan myös OILART-hankkeessa, joten Rajavartiolaitoksen näkemyksen mukaan sitä ei kovin seikkaperäisesti tulisi kuitenkaan lakiin kirjoittaa. Sisäministeriön muutosvaiheen ohjausryhmän (SM OHRY) linjaus on ollut, ettei erillistä valtakunnallista neuvottelukuntaa ole tällä hetkellä tarvetta eikä tarkoituksenmukaista perustaa. SM OHRY vastaa meripelastuslain mukaista valtakunnallista meripelastustoimen neuvottelukuntaa ja 35 §:n mukainen pelastustoiminnan johtajan/yleisjohtajan johtoryhmä meripelastuslain mukaista meripelastuslohkon johtoryhmää.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, tulisiko johtoryhmän toiminnan kuvausta tarkentaa.

Vaikutusarvio: Johtoryhmän toiminnan ja kokoonpanon kuvauksen tarkentaminen voisi tehostaa ryhmän toimintaa ja sen koolle kutsumista sekä valmiutta. Tällöin myös

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

säännökset vastaisivat rakenteeltaan meripelastuslain mukaisten johtoryhmien sääntelyä. Sääntelyn erilaisuudelle ei ole löydettävissä perusteluja. Meripelastustoimen johtoryhmien sääntelyn on käytännössä havaittu olevan toimivaa. Samanlainen sääntely voisi myös vaikuttaa toiminnallisesti positiivisella tavalla tilanteeseen, jossa pelastuslain mukainen johtoryhmä ja meripelastuslain mukainen johtoryhmä olisi kutsuttava koolle samanaikaisesti taikka niiden toimintaa olisi onnettomuustilanteessa tarkoituksenmukaista yhdistää. Muutoksesta ei aiheutuisi taloudellisia eikä käytännössä myöskään merkittäviä henkilöstövaikutuksia. Muutos parantaisi varautumista mahdollisiin ympäristövahinkoihin.

36 b §. *Alusta ja sen lastia koskevat toimenpiteet.*

Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan, jos Suomen aluevesillä tai talousvyöhykkeellä alus uppoaa, joutuu karille tai yhteentörmäyksen osapuoleksi, saa vuodon tai konevian taikka muutoin joutuu tilaan, johon liittyy ilmeinen öljyn tai muun haitallisen aineen vuodon vaara, Rajavartiolaitos voi määrätä ryhdyttäväksi sellaisiin alukseen ja sen lastiin kohdistuviin pelastus- tai muihin toimenpiteisiin, jotka se katsoo välttämättömiksi vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi. Ennen toimenpiteisiin ryhtymistä Rajavartiolaitoksen on neuvoteltava tilanteesta Liikenne- ja viestintäviraston kanssa sekä kuultava asianomaista ympäristöviranomaista, ellei tilanteen kiireellisyys muuta edellytä. Lisäksi Rajavartiolaitoksen on neuvoteltava aluksen omistajan, toimeksiannon saaneen pelastusyhtiön ja vakuutuksenantajien edustajien kanssa, jos se voi tapahtua aiheuttamatta tarpeetonta viivytystä.

Arvio nykytilasta: Merilain uudessa 11 a luvussa säädetään vastuusta merenkulkuonnettomuudesta aiheutuvan vaarallisen hyllyn poistamisesta niin sanotun Suomen ratifioiman Nairobun hylkysopimuksen nojalla. Merilain 11 a luvun 5 §:n mukaan vastuuviranomainen hylkyjen osalta on Traficom. Vaaralla tarkoitetaan hylkysopimuksen 1 artiklan 5 kohdan mukaan tilannetta tai uhkaa, joka muodostaa vaaran tai esteen merenkululle tai josta voidaan kohtuudella olettaa seuraavan huomattavia haittavaikutuksia meriympäristölle tai vahinkoa rannikolle tai yhden tai useamman valtion tähän liittyville eduille. Tämä selventäisi työnjakoa ja vastuuta hylkyjen osalta merilain ja pelastuslain säännösten välillä.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, tulisiko pykälään lisättävä selkeyden vuoksi viittaus hylkyihin siten, että alukseen, josta on tullut hylky, sovelletaan, mitä merilain 11 a luvussa säädetään.

Vaikutusarvio: Sääntelyperusta merilain 11 a luvulle ja pelastuslain 36 b §:lle on eri. Merilain 11 a luku perustuu ns. Nairobun hylkysopimukseen eli hylkyjen poistamista koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 14/2017) ja pelastuslain 36 b § ns. Interventiokonventionon eli vuoden 1969 kansainväliseen yleissopimukseen väliintulosta öljyn saastuntaonnettomuuksissa aavalla merellä (SopS 62-63/1976) sekä väliintulosta aavalla merellä muista aineista kuin öljystä johtuvissa pilaantumistapauksissa tehdyn vuoden 1973 pöytäkirjaan (SopS 72/1986). Suomi on ratifioinut ja saattanut kansallisesti voimaan kummatkin sopimukset. Nairobun yleissopimusta ei sovelleta interventiokonvention mukaisiin tilanteisiin. Viittaussäännös selkiinnyttäisi säännösten soveltamisalaa ja toisi tarkemmin esille sen, että niitä sovelletaan eri tilanteissa.

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

40 §. Jälkiraivaus ja -vartiointi sekä jälkitorjunta.

Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan kohteen omistaja on velvollinen huolehtimaan tulipalon jälkiraivauksesta ja -vartioinnista sen jälkeen, kun tilanne ei enää vaadi pelastuslaitoksen toimenpiteitä. Ajankohdan ratkaisee pelastustoiminnan johtaja. Pelastustoiminnan johtajan tulee tehdä 34 §:n 4 momentissa tarkoitettu päätös pelastustoiminnan lopettamisesta ja ilmoittaa siitä kohteen omistajalle. Öljyvahingoissa ilmoitus tulee tehdä öljyvahinkojen jälkitorjunnasta vastaavalle viranomaiselle. Pyydettyessä päätös on vahvistettava kirjallisesti.

Arvio nykytilasta: Niin sanottujen hybridiöljyjen lisääntyessä niitä koskevat alusvahingot ovat aluskemikaalivahinkoja. Alusöljyvahingot koskevat vain perinteisiä mineraaliöljyjä. Useat alusten nykyisin käyttämät polttoaineet on luokiteltu MARPOL 73/78 -yleissopimuksen liitteeseen II (muuta haitalliset nestemäiset aineet) kuuluviksi.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, tulisiko pykälään lisätä myös aluskemikaalivahinkojen jälkitorjunta öljyvahingon lisäksi.

Vaikutusarvio: Nykyisin monet ns. hybridiöljyt, joita käytetään aluksen polttoaineina eivät ole mineraaliöljyjä, vaan ne lukeutuvat luokaltaan kemikaaleihin. Niiden vaikutukset ympäristölle voivat useasti olla vähintään yhtä haitallisia kuin perinteisten mineraaliöljyjen ja jopa pitkäaikaisempia. Jälkitorjunta tällaisten kemikaalien osalta on yhtä tärkeää kuin öljyjen osalta, minkä vuoksi sääntelyn erilaisuudelle ei ole olemassa enää nykyisin perusteita. Aluskemikaalivahinkojen jälkitorjunnan puuttuminen säännöksistä voi siten vaarantaa ympäristön tilaa ja luoda epäselviä vastuutulkintoja. Jälkitorjunnan sääntelyn yhtenäistäminen parantaisi myös säännösten selkeyttä. Muutos aiheuttaisi lisäkustannuksia aluskemikaalivahinkojen jälkitorjuntaan velvolliselle.

46 §. Yhteistyö pelastustoiminnassa.

Voimassa olevan pykälän 2 momentin 13 kohdan mukaan Suomen ympäristökeskus, osallistuu alusöljy- ja aluskemikaalivahinkojen torjuntaan siten kuin tässä tai muussa laissa tarkemmin säädetään.

Arvio nykytilasta: Öljyyntyneiden eläinten hoitovastuuta ei ole säädetty minkään toimijan tehtäväksi.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, tulisiko pelastuslakiin lisätä öljyyntyneiden eläinten hoitovastuu SYKE:n tehtäväksi.

Vaikutusarvio: Tällä hetkellä sääntely on epäselvä ja tulkinnanvarainen. Nimenomainen säännös asiasta selkiyttäisi lainsäädäntöä ja viranomaisvastuuta öljyyntyneiden lintujen hoidossa. Asialla olisi myös myönteisiä vaikutuksia eläintensuojeluun. Säädösmuutos mahdollistaisi SYKE:n varautumisen ennalta toiminnassaan tähän tärkeään kysymykseen ja hankkimaan siihen tarvittavat resurssit. Luonnollisesti tehtävästä aiheutuisi lisäkustannuksia SYKE:lle ja ne voitaisiin kattaa ympäristöministeriölle myönnettävässä budjetissa. Itse torjunnan aiheuttamat kustannukset voitaisiin taasen periä vahinkotilanteessa takaisin valtiolle vahingonaiheuttajalta tai vahingonaiheuttajan vakuutusyhtiöltä.

55 §. Valtion vastuu koulutuksesta.

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

Voimassa olevan pykälän 1 momentin mukaan valtio huolehtii pelastustoimen ammatillisesta koulutuksesta ja muusta pelastustoimeen liittyvästä koulutuksesta siten kuin Pelastusopistosta annetussa laissa (607/2006) säädetään.

Arvio nykytilasta: Pelastusopiston ja Raja- ja merivartiokoulun yhteistyö ympäristövahinkojen torjunnan koulutuksessa lisääntyy. Sitä ei kuitenkaan mainita säädöstatasolla.

Esitys: Pelastusopiston ja Raja- ja merivartiokoulun yhteistyötä tulisi lisätä ja se tulisi kirjata lainsäädäntöön.

Vaikutusarvio: Pelastusopiston ja Raja- ja merivartiokoulun yhteistyön lisääminen parantaisi varautumista merellisten alusöljy- ja aluskemikaalivahinkojen pelastustoimintaan. Kustannukset liittyisivät lähinnä Pelastusopiston lisäresursointiin ja annettavan koulutuksen sisällön kehittämiseen.

111 a §. Öljyvahinkojen jälkitorjunta.

Voimassa olevan pykälän mukaan öljyvahinkojen jälkitorjunnan yleinen ohjaus, seuranta ja kehittäminen kuuluu ympäristöministeriölle. Kunta vastaa tarvittaessa jälkitorjunnasta alueellaan. Kunnan eri viranomaisten ja laitosten tulee tarvittaessa osallistua jälkitorjuntaan. Jälkitorjuntaa johtaa asianomaisen kunnan määräämä viranomainen. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja sovittaa yhteen jälkitorjuntatöitä, jos torjunta ulottuu usean kunnan alueelle.

Arvio nykytilasta: Jos 40 § muutetaan niin, että se kattaa myös aluskemikaalivahingon, on perusteltua muuttaa myös 111 a § koskemaan aluskemikaalivahinkoja.

Esitys: Lainsäädäntöhankkeessa tulisi selvittää, tulisiko 111 a § koskemaan myös aluskemikaalivahinkoja.

Vaikutusarvio: Muutos selkiyttäisi lainsäädäntöä ja saattaisi teknisesti aluskemikaalivahinkojen sääntelyn vastaamaan alusöljyvahinkojen sääntelyä pelastuslaissa. Tämä parantaisi varautumista aluskemikaalivahinkojen aiheuttamiin seurauksiin ja tehostaisi niiden torjuntaa. Muutos aiheuttaisi lisäkustannuksia aluskemikaalivahinkojen jälkitorjuntaan velvolliselle.

Pelastuslain 111 a § tullaan kumoamaan ympäristöministeriön vastaavaa toimintaa koskevan lainsäädäntöhankkeen yhteydessä. Asiasta säädetään jatkossa muussa lainsäädännössä.

Esitysten jatkokäsittely

Jaoston jäsenille toimitettiin 9.3.2021 kirjallisesti muiden jaostojen raporttiluonnokset sekä selvitykseen vaikuttavat hallituksen esitykset. Jaoston jäsenet arvioivat kirjallisessa menettelyssä maaliskuun aikana, onko vielä edellä sanotun aineiston ulkopuolella sellaisia kysymyksiä, jotka Lain rakenne ja yhteiset säännökset -jaoston olisi perusteltua nostaa esiin esiselvityshankkeen yhteydessä. Rajavartiolaitos täydensi esitystään pelastuslain 15 ja 55 §:n tekemillään muutosehdotuksilla. Jaoston jäsenten selvityksessä ei noussut esiin muita sellaisia substanssimuutostarpeita, jotka eivät olisi muiden jaostojen käsittelyssä.

Hallitusneuvos Ilpo Helismaa

Jaoston toimeksiannon mukainen tehtävä perustuu pääosin muiden jaostojen selvitysten tuloksiin ja niissä ilmenneisiin tarpeisiin. Selvitystyötä on näiden osalta perusteltua jatkaa varsinaisen lainsäädäntöhankkeen yhteydessä. Tällaisia ovat erityisesti tiedonsaantia, rekistereitä, muutoksenhakua koskevat säännökset. Lisäksi SOTE-uudistuksessa tehtävät ratkaisut vaikuttavat muutostarpeisiin ja aikataulutukseen. Pelastuslakia tullaan muuttamaan erityisesti SOTE-uudistukseen kuuluvaa pelastustoimen järjestämislakia sekä SOTE-100 pakettia säädettäessä. Nämä muutokset tulee ottaa huomioon pelastuslain kokonaisuudistusta valmisteltaessa. Koronatilanne ja SOTE ovat myös hidastaneet kokonaisuudistuksen valmistelua ja koko hankkeelle haettiin jatkoaika maaliskuun loppuun 2021.

Lain rakenteeseen liittyvät kysymykset käsitellään lainsäädäntöhankkeen yhteydessä.